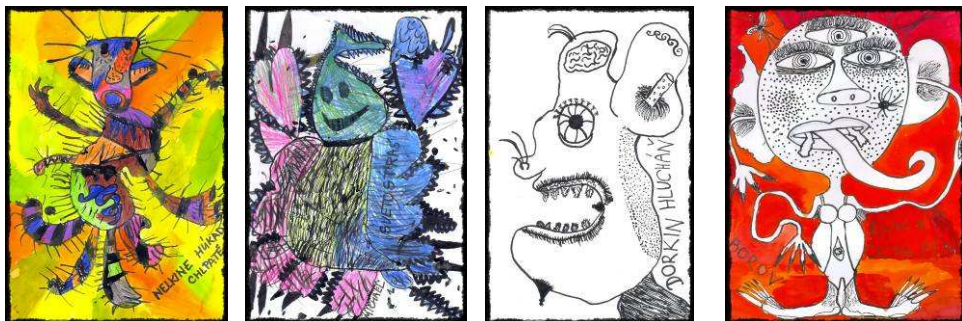
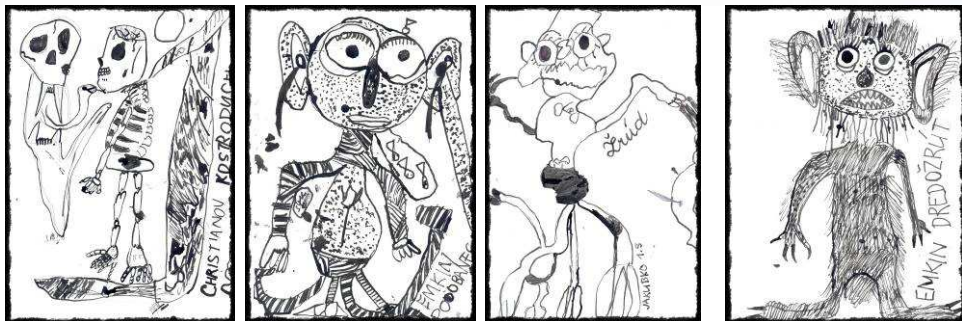

Strašidlná detí z BellAmos Art

Zvonček 3

15 rokov
1995-2010

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Zvonček je dvojnásobným držiteľom ceny Jožka Flačka za jeho vysokú úroveň
a držiteľom ceny Syndikátu novinárov

Číslo 3/ročník 9

November 2010

Cena: 1,00 €

Časopis Zvonček TABA 2010/2011 vydáva Tlačová Agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine 03601, Ulica východná 18, za pomoci žiakov a pedagógov školy pod vedením Mgr. Zuzany Vavákovéj. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@mtweb.sk

OBSAH

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy BellAmos
Str. 4-6	15. výročie SZŠ BellAmos
Str. 7	The Magic Cooking Pot
Str. 8	Najmladší redaktor TABA
Str. 9	Nové tváre BellAmos
Str. 10-11	Z Dominikovho londýnskeho denníka
Str. 12-13	Ako prežiť školskú dochádzku
Str. 14-15	Uruguaj – Ako sa mi nechcelo ísť
Str. 16	English Page
Str. 17	Sladká matematika trochu inak
Str. 18	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 19	Ako povedať NIE drogám
Str. 20-21	Plavecký výcvik v BellAmos
Str. 22	Strana pre rodičov
Str. 23	Reklama
Str. 24	Niečo na záver...

Titulka

Halloween v BellAmose.

Halloween od Miška Berchika

Kto mal a má narodeniny?

Matúš Androvič	08.11.	2.SA
Samuel Frnda	09.11.	1.S
Maroš Lukáč	20.11.	4.S
Katarína Hroboňová	24.11.	9.S
Rebeka Sákalová	26.11.	3.S
Adam Bobocký	27.11.	3.S
Ema Schovancová	27.11.	5.S
Rebeka Dorková	30.11.	1.S

Kto mal a má meniny?

Denis Círan	01.11.	6.S
Martin Bažlekov	11.11.	5.S
Martin Bukva	11.11.	9.S
Martin Huťka	11.11.	1.SA
Martin Ilovský	11.11.	1.SA
Martin Malčák	11.11.	8.S
Martin Smerek	11.11.	2.S
Martin Juraj Šutovský	11.11.	6.S
Maroš Lukáč	11.11.	4.S
Katarína Hroboňová	25.11.	9.S
Katarína Hroncová	25.11.	6.S

Blahoželáme učiteľom

Narodeniny mali

Helena Ogureková 01.11.

Meniny mali

Renáta Špiriaková 06.11.
 Alžbeta Gažová 19.11.
 Katarína Orelová 25.11.

rodičovský deň

rozvoj zdravého sebavedomia

individuálny a diferencovaný prístup k žiakom

poznávacie výlety

rozvoj kreativity, spolupráce, riešenie problémov, zodpovednosti

nízky počet detí v triedach

využívanie netradičných, aktivujúcich a rozvíjajúcich vyučovacích metód

vikendové zážitkové aktivity

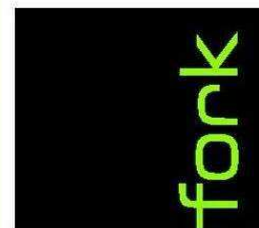
interaktívne vyučovanie prostredníctvom výpočtovej techniky a s využitím edukačných softvérov

profesionálna výučba anglického jazyka už od 1. triedy

Súkromná základná škola
BellAmos.sk
 Východná 18, MARTIN

bellamos@mtweb.sk 043/ 42 21 605 0907 10 10 23 0905 64 48

Produkčná digitálna tlač

Tlačiareň

Grafické štúdio

letáky, plagáty, katalógy,
 časopisy, knihy, vizitky,
 oznámenia

FORK, s.r.o., Thurzova 16, 036 01 Martin

tel.: 043 / 422 01 39

www.fork.sk

Vážení rodičia,

je za nami prvý školský štvrťrok jubilejného pätnásteho roku existencie školy. Dnes Vám prinášame niekoľko informácií z posledných mesiacov.

- **Leto bolo opäť pracovné.** Príspevky rodičov za letné mesiace sme využili naozaj do posledného centa. Počas prázdnin sa urobila údržba priestorov školy za vyše 7 tisíc eur. Osobitne nás teší, že sme dokázali vymeniť schodiskové okná a okná v najchladnejšej „koncovej“ deviatej triede. Už prvé mesiace vykurovacieho obdoba priniesli výsledok – úsporu na dodávke tepla. V októbri sme vymenili okná aj v 4. S triede, kde je namontovaná aj nová keramická tabuľa. Všetky chodby, schodiská a väčšinu tried sme dali vymalovať, čím škola získala nový, veselší vzhľad. Zakúpili sme 40 nových stoličiek do počítačových učebni a uskutočnila sa aj renovácia starých počítačov.
- Október nás privítal **zberom papiera**. Ďakujeme všetkým rodičom, ktorí pomohli deťom s dovozom papiera. Získali sme 81 €, za ktoré nakúpime športové potreby.
- 4. novembra Martinská teplárenská a. s. realizovala opravu horúcovodného privádzača, kvôli ktorej bola prerušená dodávka tepla na škole a z toho dôvodu bolo na deň 4. 11. vyhlásené **riaditeľské voľno**. Mrzí nás, že informácia o pokračovaní vyučovania dňa 5. novembra bola zverejnená až po 18. hodine, ale museli sme čakať na ukončenie prác a oznam o spustení kúrenia. Všetkým rodičom ďakujeme za pochopenie.
- Určite ste zaregistrovali zmenu pedagóga v Jankovej drevárni. Krúžok vedie od 1. septembra pán učiteľ Adam Zorkócy. Janko Baran však nezabúda na našu školu, často sa sem vracia a prisľúbil aj pomoc pri príprave Vianočných trhov. Za peniaze, ktoré spolu s deťmi utŕžili na Vianočných trhoch za posledné tri roky, nakúpil stroje, ktoré pomôžu pri príprave materiálu a zhotovovaní výrobkov v Jankovej drevárni. A tak sa v týchto dňoch v dielni objavila nová zrovnávačka, stolový cinkulár a stojanová vŕtačka. Všetko za 341 €. Na všetko si zarobili naši šikovní žiaci predajom svojich výrobkov.
- Do pozornosti dávame **Dodatok č. 1** k Vnútornému poriadku školy z 20. októbra tohto roku, ktorým sa mení a dopĺňa Vnútorný poriadok školy z dňa 28. augusta 2010. Dodatok sa týka vymedzenia výchovných opatrení za neospravedlnené hodiny
- **Spoločné triedne rodičovské združenie** sa uskutočnia 23. novembra. Rodičia dostanú písomné hodnotenie práce svojich detí a budú informovaní o opatreniach a odporúčaní na zlepšenie práce. Po ukončení triedneho rodičovského stretnutia budú mať rodičia v prípade záujmu možnosť navštíviť jednotlivých pedagógov a informovať sa podrobnejšie o práci svojho dieťaťa.
- V mesiaci decembri pripravujeme pre rodičov a verejnosť **Deň otvorených dverí**. Už teraz Vás a Vašich známych srdečne pozývame. Sledujte našu webovú stránku, kde sa čoskoro dozviete podrobnejšie informácie o tejto akcii.
- Blíži sa **zápis žiakov do prvého ročníka** (v januári 2011). Vzhľadom na to, že priestorové dôvody nám umožňujú otvoriť len jednu triedu, prosíme rodičov našich žiakov, ktorí majú v budúcom školskom roku 2011/2012 dieťa do prvého ročníka a majú záujem o jeho umiestnenie v našej škole, aby nás urýchlene kontaktovali. Ich deti budú prijaté na štúdium prednostne.

Aj v tomto čísle si Kráľ Abecedár a pani riaditeľka zaspomínali na časy dávno minulé a vrátili si vo svojich spomienkach do tretieho roka existencie Súkromnej základnej školy BellAmos a pospomínali na rok sklabinový. Viac sa dočítate na stranách 4 – 6.

Pani učiteľka Helka Ogureková pripravila reportáž zo zaujímavých hodín anglického jazyka na I. stupni – The Magic Cooking Pot. Viac na strane 7.

Aj v našej škole bol Halloween taký ako sa patrí. Fotografie si môžete pozrieť na našej webovej stránke www.bellamos.sk v sekcii fotogaléria.

Žiaci prvého stupňa získavali zaujímavé a veľmi dôležité informácie o dopravnej výchove od mestskej policajtky z Martina.

Redaktori z TABA pripravili pre vás rozhovor s najmladším redaktorom Miškom Berchikom. Viac na strane 8.

Deviatak Dominik Farbák pripravil svoje cestopisné zážitky z návštevy Londýna. Viac na stranách 9 - 10.

Na strane 19 si môžete prečítať niečo o tom, ako povedať nie drogám.

Výsledkovú listinu z plaveckého výcviku si môžete prezrieť na strane 20 a pocity výhercov na strane 21.

Aj v tomto čísle sa stretnete s pravidelnými rubrikami – Ako prežiť školskú dochádzku, Okienko špeciálnej pedagogičky, Strana pre rodičov, Sladká matematika, English Page.

Pani učiteľka Katka Orelová pokračuje vo svojich spomienkach z Uruguaja.

Vyhodnotenie zberu papiera vám prinášame v prehľadnej tabuľke. Srdečne blahoželáme Adrianke Benešovej

z 3. S triedy, ktorá sa umiestnila na 1. mieste a nazbierala 920 kg papiera.

Vyhodnotenie zberu papiera

Trieda	Priezvisko	Meno	Spolu Kg
3.5	Benešová	Adriana	920
3.5	Janotová	Karolína	200
2.5A	Imriš	Matej	108
3.5	Holková	Sandra	92
2.5	Pacera	Adrián	83
5.5	Pacera	Tomáš	75
1.5	Dorková	Rebeka	67
3.5	Bednár	Hari	59
5.5	Vicenová	Veronika	55
6.5	Ciran	Denis	40
2.5	Havlín	Samuel	36.8
2.5	Schovanec	Samuel	16.5
5.5	Schovancová	Ema	16.5
5.5	Blizniaková	Alexandra	15
1.5A	Hutka	Martin	14
3.5	Steinerová	Lea	10
2.5A	Androvič	Matúš	9
6.5	Šutovský	Martin Juraj	7
2.5	Holečková	Lívia	6
4.5	Holečka	Adam	6
1.5	Plevko	Jakub	5

Sklabiňa 1998, jeden letný deň

L.V.: „Heroldi, prosím kráľovské fanfáry. Kráľa Abecedára v Sklabini asi navštívi historická osoba.“

Kráľovský ceremoniár: „Vaše veličenstvo, kráľ Abecedár! Práve k Vám vchádza František I. Révay, potomok rodiny de Reva, majiteľ hradu Sklabiňa. Prísediaci kráľovskej súdnej tabule, dedičný župan Turca.“

František I. Révay: „V svojom mene, v mene svojich budúcich potomkov, nesúcich meno Révay... barónov a grófov... Vás, BellAmos, Abecedeland, rytierov kráľa Abecedára, obyvateľov Abecedelandu slávneho povolania učiteľského, ale v prvom rade pani riaditeľku Hanku, vítam v obci Sklabiňa. Bol som pri tom, keď Mgr. Anna Thomková, riaditeľka SZŠ BellAmos, jednala so starostom obce Sklabiňa, pánom Ladislavom Kováčom a hlavne riaditeľkou ZŠ Sklabiňa Mgr. Hankou Skybovou. Ste tu vítaní. Hranice sklabinského chotára sú totožné s hranicami krajiny BellAmos. Budem vysoko poctení, keď zavítate aj na hrad Sklabiňa, Vy a aj Vaši kráľovskí rytieri.“

L.V.: „A tak sa BellAmos postupne sťahoval z Martina do Sklabine. V ZŠ Sklabiňa sme mali pridelené tri triedy, vlastne dve. Tretia sa spravila zo školskej jedálne. Boli to triedy kráľa Abecedára, Ferda Mravca a Pipi Dlhej Pančuchy. Pre triedy BellAmosu sa upravovala celá ZŠ. Všetko sa pripravovalo tak, aby sa žiaci v krajine BellAmos v priebehu celého školského roku cítili čo najlepšie. Atmosféra v obci bola perfektná. Obyvatelia obce, deti, boli tak trochu zvedaví, tak trochu v očakávaní, ako to bude. Veď kto to kedy slýchal, aby jedna menšia dedina mala naraz dve základné školy. A z toho hneď jednu súkromnú. Ľudia v obci usilovne pracovali, pracovali sme aj my. Znovu sa finišovalo. Priznám sa, raz som tam utíril takú stredne veľkú hanbu. Idem okolo školy, zamyslený, zadumaný. Rozmýšľal som, ako namaľujem toto, ako tamto. Nevšimám som si ľudí okolo. Len tu zrazu... „Dobré ráno, mladý pán!“ Staršia pani, babička, ma pozdravila ako prvá. Odvetdy, vidiac čo len tieň vychádzať pred človekom spoza rohu, som zdravil. V Turci je to tak, nepozdravíš ty, pozdraví ňa starší, nečaká na tvoj pozdrav.“

Aby ktokoľvek, kto vstúpi do školy, časti BellAmos, videl, že s kralovaním učenia to tam myslia veľmi vážne, tak každá trieda mala na vonkajšej strane dverí svojho maskota (Abecedár, Pipi a Ferdo s kamarátkou Lienkou).

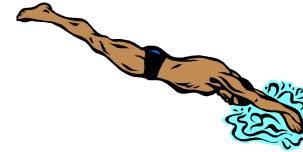
Namaľoval som ich na samolepiaci papier, potom nalepil na dvere. Pekne veľkých, približne 60 x 120 cm. Čoraz bližšie bol deň s veľkým D. Začiatok školského roku! S pani riaditeľkou Hankou sme prišli hodne skoro, pred zahajovacím ceremoniarom. Ešte všetko kontrolovať. Pani riaditeľka často spomína: „Pamätáš, ako to bolo vtedy v Sklabini s tými myšami?“ Pamätám. Proste... ako sme to všetko kontrolovali, tak sme uvideli... aj dve myšky sa prišli pozrieť na začiatok školského roku. Prichádzala jeseň, myšky v dedine sa sťahujú z polí do obydli. No musím Ti prezradiť, pani riaditeľka Hanka, aj Vám deti, jedno dlhoročne utajované tajomstvo kráľa Abecedára. Pani riaditeľka, veľmi dobre viem, že poznáš, kto to bola spisovateľka Elena Čepčeková. Isto poznáš, že napísala, okrem iných, aj básnickú zbierku Zrkadielka. Viem, že vieš, že v tejto zbierke je aj básnička Veľký kráľ a malá myš. No je tu...“

Do preteku sa zapojili všetci žiaci uvedení v tabuľke. Osobitne boli hodnotené dievčatá 1. stupňa a chlapci 1. stupňa. Poďakovanie patrí všetkým inštruktorm a učiteľkám 1. stupňa, ktorí zrealizovali tento plavecký výcvik.

Inštruktori: **Libor Ruttkay, Eubomír Matula, Mgr. Andrea Lepišová, Ing. Peter Grendár, Roman Zrellica, Andrej Starusiev**

Veľká vďaka všetkým rodičom, ktorí nám pomohli pri odvoze detí z plavárne do školy.

Na plaveckom výcviku som sa cítila veľmi dobre. Aj keď som vyhrala prvé miesto, nebola to moja prvá medaila. Spolu s medailou som dostala diplom, ale aj cukríky. Podporila ma celá rodina a spolu s maminou tam bol aj môj brat, ktorý taktiež súťažil a z víťazstva sa tešili so mnou. Na preteky ma pripravoval tréner, ktorý nás učil ako skákať šípku. Plávať sme mohli hocikakým štýlom a plávali sme okolo 20 m, bolo to na čas. Myslím, že som vôbec neočakávala výhru.

Liliana Kováčová, 1. SA Medaila, ktorú som vyhrala, bola moja prvá, tak som z toho mala väčšiu radosť. K medaile som dostala diplom a aj lízanku. Myslela som si, že budem tretia, no napriek tomu som vyhrala. So mnou sa tiež tešila mamina. Pretekala som len v jednej disciplíne, no bohužiaľ neviem, aká to bola dĺžka.

Rebeka Sákálová, 3. S Na plaveckom výcviku som skončil dobre, mal som z toho dobrý pocit. Spolu s medailou som vyhral aj diplom. Všetci boli z môjho výkonu nadšení, hlavne moji rodičia boli prekvapení. Dlho a poctivo som sa pripravoval a za týždeň, ktorý nás tréner trénoval, som sa toho naučil dosť veľa na to, aby som vyhral, teda víťazstvom som si bol istý. A taktiež moji súper boli veľmi slabí. Súťaž bola o tom, kto najdlhšie výdrží pod vodou a vypustí najviac bubliniek.

Jakubko Horváth, 1. SA Plávali sme okolo tých 20m, ja osobne som plával kraula, no každý mal svoj vlastný štýl. Najdôležitejšie bolo doplávať v čo najlepšom čase. Zo začiatku som si myslel, že prehrám, ale žiaden veľký problém som nemal. Na preteky som sa nejak obzvlášť nepripravoval.

Šimonko Vitkovský, 2. SA Napriek tomu, že som sa moc nepripravoval, očakával som, že vyhrám a moje očakávanie nebolo len snom. Aj ja som podporil svoju sestru, a tak aj ona podporila mňa spolu s rodičmi. Plávali sme 25 m a ja som plával kraul ako aj skoro všetci moji súper.

Vilko Kováč, 4. S

Inštruktor - Ing. Peter Grendár			
p.č.	trieda	meno	čas
1.	2.S	Schovanec	31,46
2.	2.S	Pacera A.	32,27
3.	4.S	Buksová Z.	49,34
4.	4.S	Spiššáková	42,45
5.	3.S	Benešová	41,28
6.	3.S	Holková	43,38
7.	1.SA	Vyletelová	44,57
8.	1.SA	Mišovicová	46,43
9.	3.S	Paulíni	33,37
10.	3.S	Sakálová	32,48
11.	3.S	Jošková	32,99
12.	3.S	Steinerová	38,60
13.	2.SA	Matejovič	36,02
14.	2.SA	Imriš	50,68
15.	2.S	Smerek M.	1:06,58

Inštruktorka - Mgr. Andrea Lepišová			
p.č.	trieda	meno	čas
1.	2.SA	Hládeková	33,94
2.	2.SA	Franecková	35,74
3.	2.SA	Vítkovský	31,34
4.	2.S	Leclercq Em.	37,32
5.	4.S	Leclercq Er.	33,02
6.	2.S	Macíková	28,45
7.	4.S	Smerek P.	25,98
8.	4.S	Kováč	19,25
9.	1.SA	Kováčová	34,96
10.	4.S	Holečka	20,95
11.	3.S	Bobocký	32,79

Inštruktor - Libor Rutkay			
p.č.	trieda	meno	čas
1.	2.S	Bajáková	51,61
2.	2.S	Buksová L.	1:08,61
3.	2.S	Pokrievková	53,66
4.	1.S	Dorková	1:26,07
5.	2.S	Holečková	44,01
6.	4.S	Krištofiková	1:05,28
7.	4.S	Jeneiová	1:01,95
8.	1.SA	Račayová	56,23
9.	1.S	Macaláková	1:41,76
10.	1.S	Köles Nelka	55,48

Inštruktori - Eubo Matula, Andrej Starusiev			
p.č.	trieda	meno	pondelok
1.	2.S	Haliena	1:10,07
2.	2.SA	Grieger	1:03,10
3.	2.S	Šutovský	45,76
4.	1.SA	Sakál	41,26
5.	1.SA	Nosek	1:12,85
6.	1.SA	Plevko	-
7.	1.S	Rado	56,98
8.	1.SA	Horváth	40,69
9.	1.SA	Huťka	-

Inštruktor - Roman Zrelica			
p.č.	trieda	meno	čas
1.	2.S	Havlín	48,67
2.	2.S	Stehlík	58,42
3.	2.SA	Képeš	44,23
4.	2.SA	Androvič	1:01,36
5.	1.SA	Poljak	46,09
6.	1.SA	Ilovský	56,76
7.	4.S	Mandík	54,55

CHLAPCI - 1. stupeň			
por.	meno	čas	ročník
1.	Viliam KOVÁČ	19,25	4.S
2.	Adam HOLEČKA	20,95	4.S
3.	Peter SMEREK	25,98	4.S

DIEVČATÁ - 1. stupeň			
por.	meno	čas	roč.
1.	Olívia MACÍKOVÁ	28,45	2.S
2.	Rebeka SAKÁLOVÁ	32,48	3.S
3.	Nataša JOŠKOVÁ	32,33	3S

Vítazi za jednotlivé ročníky			
meno	čas	ročník	
Liliana KOVÁČOVÁ	34,96	1. roč.	
Olívia MACÍKOVÁ	28,45	2. roč.	
Rebeka SAKÁLOVÁ	32,48	3. roč.	
Veronika SPIŠŠÁKOVÁ	42,45	4. roč.	
meno	čas	ročník	
Jakub HORVÁTH	40,69	1. roč.	
Šimon VÍTKOVSKÝ	31,34	2. roč.	
Adam BOBOCKÝ	32,79	3. roč.	
Viliam KOVÁČ	19,25	4. roč.	

ešte... doteraz... to nikto nevedel, len ja.

Čo značí môj kráľovský podpis: **kráľ A - Be - Ce - De - ár**. Nalistujte si v šlabikároch, v zošitoch, pozrite si ten podpis. Je tam aj hlava myšky. Dlho som si ten podpis navčičoval, aby mal kráľovský škrabopis. Waw... a už tajomstvo nie je tajomstvom.

Kráľ Abecedár: „No toto... vidíš... doteraz sme nepoznali skrytý význam Násho podpisu...“

L.V.: „Neprepušuj ma, Abecedár, lebo na mojom počítači je jedno tlačidlo, je na ňom nadpis *Backspace*, je tam namaľovaná aj šípka... čo ak to tlačidlo nechtiac stlačím...“

Ešte sa pokúsím zamyslieť. Slovo **A - Be - Ce - De - land...** Land = pozemok založený na pôde miesto vody, právny termín pre krajinu, ktorý sa používa vo vzťahu ku vlastníctvu, čiže krajina. Pod písmenami abecedy sa môžu skrývať aj územia, mestá, kde žili králi: A – Alhambra; B - Barcelona, Bilbao, C – Cetinje, D - DOMOV (trebárs Martin). V týchto mestách, miestach som bol tento rok. Tak ma napadli. Keď vyrastiete, rytieri moji kráľovskí, budete vzdelaní, úspešní, čaká Vás celý svet. Moji prví rytieri sú už dávno v celom svete, ale vždy sa vracajú domov. Uvidíte, aj vy spoznáte mnoho miest, sídiel. No vždy sa vrátite domov. Nieкто má domov tam, kde sa narodil, nieкто tam, kde býva. Ja som sa narodil vo Vrbovom (Piešťany), bývam v Martine. Vrbové bolo vraj staré kráľovské mesto. Je také porekadlo: „Z Vrbového nič dobrého. Čo sa vydará, niet na to.“ Nevie, ako som sa ja vydaril, no z Vrbového pochádza aj kráľ Madagaskaru. On vlastne ani nebol kráľ, len dostal tento titul. Kto to bol? To je moja štvrtá úloha.

Moji rytieri, ak uhádnete odpovede na moje štyri kráľovské otázky, odovzdajte ich do konca novembra pani riaditeľke Hanke. Čaká Vás kráľovská odmena.

Váš kráľ Abecedár

Rok tretí – 1998/1999 – Rok sklabinský

Ráno, v deň slávnostného otvorenia školského roku, začalo typicky septembrovo. Hmla, studená rosa na tráve, ale mne bolo horúco. Začína sa ďalšia záchranná etapa našej súkromnej školičky. Najväčší šok som zažila pri vstupe do vynovenej triedy. Vedela som, že na dedine sa v jeseni tlačia myšky do tepla. A tak ma ráno privítala myška práve v mojej prvej triede. Jedna ušla do diery a druhá sa chytila do pasce. Ešteže tam bol kráľ Abecedár, ktorý ju vyhodil. Žiaci by ma boli našli od strachu asi na stole. Ja sa totiž myši bojím zo všetkého asi najviac! Známa sklabinská cukrárka, teta Šuvadová, nám pre každú triedu upiekla výbornú čokoládovú zvončekovú tortu a za účasti predstaviteľov obce a kráľa Abecedára sme slávnostne začali nový školský rok. Pribudla k nám nová pani učiteľka Zuzka Ferenčíková, ktorá sa stala triednou učiteľkou v triede Ferda Mravca. To bola tá trieda, ktorú sme si prerobili z bývalej jedálne. Tretiaci začali s celoročným plánom S bádateľkou Pipi za poznaním sveta. Pribudli nám noví prváci: jediné dievča Natálka Daubnerová a chlapci Miško Kučera, Maľko Zachar, Jožko Mintal, Lukáško Kozák, Jurko Gabriel, Tomáško Konderla a Kubko Kubiš. Nebolo ich veľa a niektorí bývalí žiaci od nás odišli. Rodičom nevyhovovalo dopravovať deti 9 km do Sklabine. Ja sama som nazvala tento rok rokom čiastočného útlmu. Obrovská vďaka patrí všetkým rodičom, ktorí vydržali. Tento rok naozaj stál za to a ak sa hovorí, že učenie by malo byť zážitkové, tak tento školský rok naozaj taký bol. Denne sme do Sklabine prepravovali vyše tridsať detí. Niektoré autami s rodičmi, niektoré so mnou ráno o 6,45 hod. alebo o 8,40 hod. so Zuzkou autobusom od Národného cintorína. A poobede späť domov – o jednej, o druhej, o pol štvrtjej, o pol piatej. Bolo to veľmi náročné a najväčšiu zodpovednosť mala asi Zuzka, ktorá prepravovala najviac detí. Vyučovanie sme začínali ráno o 9. hodine. Veľmi to vyhovovalo najmä našim sedmospáčom ☺. Jeseň bola krásne teplá a slnečná. Raz ráno sa pred dverami školy objavil veľký kôš s ovocím. Trónili v ňom hrušky, slivky a jablká. Suseda „odnaproti“ nám doniesla vitamíny pre deti. Inokedy na výstavku ovocia prispeli dobrí ľudia plodmi všetkého druhu zo záhrad. Na konci septembra sme urobili na Sklabinskom hrade veľkú vernisáž kresieb, hradných strašidiel a modelov hradu. Deti si s rodičmi mohli vyskúšať svoju šikovnosť v hode sekerou, v streľbe z luku, zo vzduchovky, povoziť sa na koníkoch, opekať špekačky na hradnom ohnisku...

V Sklabini sme zažili aj prvý Halloween a pravé dedinské Vianoce. Prežili sme rozprávkovú zimu, stavanie snehuliakov, brodenie v závejoch, guľovačky. Radko a Martinko Zacharovci neraz so mnou odpratávali sneh spred školy, aby sme sa ráno dostali do budovy. Nad dverami viseli obrovské cencúle a snehu bolo takmer pod okná. Škoda, že v čase, keď sme sa chystali na lyžiarsky výcvik, prišiel odmäk a z lyžovačky nič nebolo. Počas roka sme mali mnoho návštev: boli u nás študenti z Jeseniovej lekárskej fakulty, škôlkari z MŠ v Záturčí, pani učiteľky zo ZŠ Bojničky. Počas pobytu svojich rodičov v zahraničí sa stala na mesiac našou žiačkou aj Šarlotka z Banskej Bystrice /vnučka pána Cillera, scenáristu z martinského divadla/. Peťo Grom si zlomil ruku a ja, aby som nebola horšia, som si na začiatku júna /ako inakšie, na prázdniny/ u pani učiteľky Helky na Bystričke zlomila ruku tiež. Do školy v prírode sme išli do horských domov v Uľanke. Mali sme krásne slnečné počasie, nechýbal tradičný indiánsky deň /ten majú deti najradšej/, túry, dorozumievanie sa pomocou morzeovej abecedy, táboráky, športové dni, návšteva Harmaneckej jaskyne a veľkým zážitkom bolo, keď pristál pri našom horskom dome človek s padákom. Natálka tu oslávila svoje narodeniny a my všetci sme sa hostili na tortách, ktoré sme jej pripravili. A ešte jeden zážitok sa spája so Sklabiňou. Je to prvá svadba v BellAmose. V januári sa pani učiteľka Zuzka rozhodla, že si zmení svoje priezvisko na Kováčová a tak sme sa „svadbili“. Nevesta a ženích boli krásni! Nechýbalo množstvo detí /takmer celá trieda/, nakreslené plagáty, ryža pre šťastie a hlavne výborné koláčiky. Školský rok sme v zdraví /ja so zlomenou rukou, ale inakšie zdravá/ dožili. Bolo nám smutno, lebo sme vedeli, že ďalší rok v Sklabini ostať nemôžeme. Niežby nás nechceli, ale jednoducho nebolo kde. V lete sme si urobili na školskom dvore ešte na rozlúčku 10-dňový letný tábor. A potom nasledovalo opäť smutné balenie, lúčenie, sťahovanie a opäť boj „s veternými mlynmi.“

Na hodinách etickej výchovy v 8. a 9. ročníku som realizovala anonymný dotazník zameraný na **boj proti drogám**. Moje zistenie ma utvrdilo v tom, že väčšina žiakov vie rozumne posúdiť situáciu. Majú informácie nielen od rodičov, zo školy, z médií, ale aj od priateľov. **81%** opýtaných si uvedomuje, že problémy človeka nevyrieši droga. **60%** už skúsilo nejakú látku, lebo chceli zistiť, čo to s nimi urobí. Patril tam fajčenie, alkohol, aj káva. **95%** si myslí, že mladí ľudia sa dostanú do kontaktu s drogou v partii a na diskotéke. Vraj mladý človek siahne po droge, keď chce zaujať alebo zapadnúť v partii kamarátov, alebo z frajeriny, no niekedy riešia drogou aj problémy. **76%** by sa nikdy nedalo odviezť autom osobou, ktorá požila alkohol alebo drogu. Väčšina žiakov má vybudovaný s rodičmi výborný vzťah a vedia sa zdôveriť so svojimi problémami. **70%** by určite dokázalo odmietnuť drogu a nevyskúšali by ju a **90%** si myslí, že by sa nezosmiešnil, ak by odmietli drogu. **To nás môže potešiť, lebo takto myslieť dokážu naozaj silné osobnosti.**

Mgr. Jana Muchová, koordinátorka primárnej prevencie

● ● ● ALE AKO POVEDAŤ - NIE ! ● ● ●

Najlepšou obranou proti zvodom drog je vybudovať si svoju osobnosť a stále ju zdokonaľovať.

● ● ●

Uvedomte si, že ten:

kto vie odmietnuť drogu je SLOBODNÝ ČLOVEK

dokáže odmietnuť veci a návrhy, ktoré nechce a nepotrebuje

dokáže sa rozhodnúť, čo chce a čo nechce urobiť

● ● ●

kto ju nevie odmietnuť NIE JE SLOBODNÝ ČLOVEK

je vydaný na milosť a nemilosť nápadom, myšlienkam a konaniu **INÝCH LUDÍ** a **ONI** majú z toho prospech, sú v spoločnosti, nie sú sami, získavajú nadvládu, snažia sa byť zaujímaví, zarábajú na predaji...

● ● ●

Spýtaj sa seba: **PREČO** mi to ponúka? **ČO** je v mojom záujme? **ČO** je pre mňa prospešné?

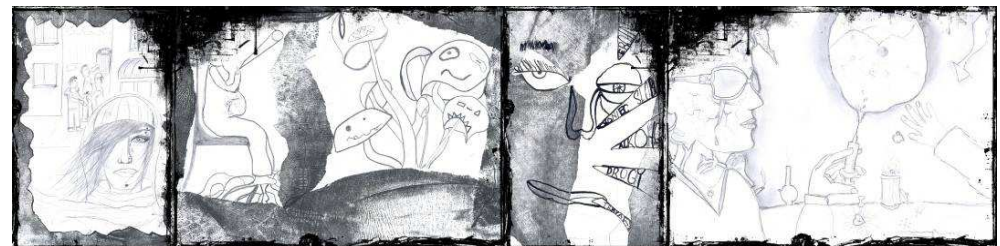
● ● ●

● Povedz iba NIE. ● Potras hlavou. ● NIE, ďakujem. ● Nemám chuť. ●

● Nemyslím si, že chcem. ● Odchádzam. ● V žiadnom prípade! ● Zabudni na to! ●

● Si blázon, šibe ti? ● Skutočne nemám záujem! ● Mm- mm, (nie). ●

Pravidlo, pri akomkoľvek nátlaku povieme NIE maximálne dvakrát a potom rozhodne ODÍDEME!

Ahojte... len na pripomenutie - v minulom čísle som vám písala pár riadkov o dyslexii. Dnes to bude o **dysgrafii**, **dysortografiu** a **dyskalkúliu** – strašidelné názvy, však?

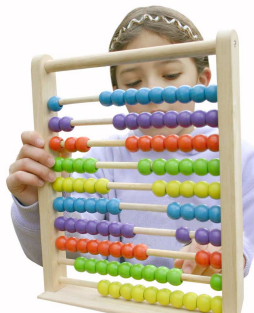
Takže poďme hneď na to... **dysgrafia** je špecifická porucha učenia, ktorá sa prejavuje tak, že žiak s touto poruchou píše nečitateľne, neúhladne a často krát sa mu nedarí ani v rysovaní, aj keď je jeho IQ úplne v poriadku (dokonca môže byť aj nadpriemerné), v škole mal dobrú a šikovnú pani učiteľku, ktorá ho učila správne písať a učeníu venuje primerane dlhý čas. To však neznamená, že človek s dysgrafiou je menejcenný alebo menejhodnotný. Jeho odpovede pri tabuli môžu byť naopak excelentné. Takže to, že má z písomiek opakované zlé známky, nemusí hneď znamenať, že je hlúpy, ale že nestíha správne odpovedať, pretože si napríklad nevie rýchlo spomenúť, ako sa píše niektoré slovo či písmenko alebo skupinka písmen.

Dysortografia je porucha učenia, ktorá má za následok, že žiačik s touto poruchou si rýchlo nevie spomenúť na nejaké gramatické pravidlo, ktoré platí v slovenskom pravopise, aj keď sa to učil, venoval učeníu dostatok času a je priemerne inteligentný. Jednoducho povedané - **dysortografik** nie je hlúpy človek, len mu nejde pravopis a potrebuje veéééééééa času (oveľa viac ako bežný priemerný žiak), na tréningy a cvičenia (napr. u mňa ☺), aby zvládol pravopisné pravidlá a vedel ich používať rovnako pohotovo ako Ty!

No a napokon **dyskalkúlia** je porucha učenia, ktorá sa prejavuje najmä v matematike. Žiaka s touto poruchou spoznáte veľmi jednoducho. Zo všetkých predmetov má dobré známky, len z matematiky nie. Ale rovnako platí aj to, čo už bolo vyššie spomenuté, že matematike venuje dostatok času, nevláka učenie, má skvelú pani učiteľku, ktorá dobre vysvetľuje počítanie príkladov a je priemerne inteligentný. **Dyskalkulici** sú teda nútení stráviť móóóóóóó času, niekoľkonásobne viac ako Ty, aby pochopili princíp počítania jednotlivých príkladov.

Takže povedzme si otvorene - asi by ste s nimi nemenili, čo? Učiť sa písať, drviť pravopisné pravidlá alebo počítať príklady ešte dlhšie ako vy teraz?! Takže čo poviete, ideme sa im aj naďalej posmievať alebo im radšej pomôžeme, aby to nemali ešte ťažšie ako to teraz majú?

S pozdravom Vaša Betka, špeciálna pedagogička ☺

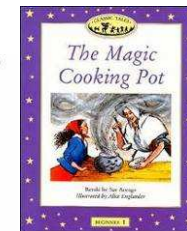

The Magic Cooking Pot

Mňaaam!!! Tak sa skončil miničitateľský projekt z anglického jazyka v 3.S triede. Tým, že nám ešte z Bratislavy neposlali tretiačku učebnicu Family and Friends nás nedostali. My sme si zvolili ako náhradnú čítanku

The Magic Cooking Pot

z vydavateľstva OXFORD.

Na hodinách anglického jazyka sme si vždy úryvok prečítali, vysvetlili nové slová, správnu výslovnosť, dramatizovali.

A prečo sa miniprojekt končil Mňaaam?

Pretože po dočítaní knižky o **Čarovnom hrnčeku var** sme si navarili výbornú krupicovú kašu a spolu sme si na nej pochutnali. V kuchynke sme samozrejme hovorili väčšinou po anglicky.

Druhú knižku, čo budeme čítať, sme si už naplánovali.

Bude to **Červená čiapočka** a už sa na ňu tešíme.

Helena Ogureková, učiteľka anglického jazyka

The Magic Cooking Pot

Mikhail Berchik

najmladší redaktor Tlačovej agentúry BellAmos

Veľmi šikovný, talentovaný a usilovný prváčik v našej škole – Miško Berchik. Má šesť rokov, nevie ešte poriadne písať a ovláda už základy šiestich svetových jazykov. Na prvom krúžku TABA priam vyrazil dych svojou múdrosťou a jazykovými znalosťami ostatných žiakov a tak sa rozhodli, že ho pre ostatných čitateľov Zvončeka vypovedajú.

Kde si sa narodil?

V Rusku, v Sankt Peterburgu.

Ktoré jazyky ovládaš?

Anglický, ruský, slovenský, nemecký, francúzsky a učím sa hebrejský.

Od koľkých rokov sa jazyky učíš a prečo?

Moja mama je Ruska – s ňou sa odmalička rozprávam po rusky, s ockom zase po anglicky, v škole sa rozprávam len po slovensky. Ostatné jazyky sa učím preto, lebo môj ocko chce, aby som bol múdry. Chodia za mnou pani učiteľky, ktoré ma učia francúzštinu a nemčinu, hebrejčinu sa učím s ockom.

Ktorý jazyk máš najradšej a ktorý jazyk je podľa teba najľahší?

Mám rád všetky jazyky. Najľahšie jazyky sú pre mňa ruština, slovenčina a angličtina.

Ktorý jazyk je pre teba najťažší?

Určite hebrejčina.

Ktorý jazyk by si sa chcel ešte učiť a prečo?

Chcel by som sa naučiť po taliansky, lebo by som chcel žiť v Taliansku.

Čo iné robíš rád okrem učenia sa jazykov?

Rád hrám na klavíri, rád sa hrám a kupujem si zmrzlinu.

V akom jazyku pozeráš rozprávky?

Najčastejšie v nemeckom, anglickom a slovenskom. Hebrejskú rozprávku mám len jednu a z tej sa učím hebrejčinu.

Ktoré krajiny si už navštívil?

Bol som v Rusku, v Amerike, v Londýne, videl som Eiffelovu vežu v Paríži a bol som aj v Izraeli.

Ako sa Ti páči v našej škole?

Veľmi sa mi tu páči.

Čo sa Ti v škole páči najviac?

Učenie a to, že sa môžem hrať so spolužiakmi.

Čím najradšej prispievaš do časopisu Zvonček?

Najradšej na krúžku kreslím a som veľmi rád, keď svoju kresbu vidím v ozajstnom časopise Zvonček. ☺

rozhovor pripravili: Mário Ján Haliena, 2. S a Ludmila Mária Tomicová, 7. S

Sladká matematika or matika BellAmosákov

Výhercovia z predchádzajúceho kola:

Blizniaková Saška 5.S a Majka Krakarová 5.S.

Riešiteľky chválím, srdečne im blahoželám a odmeňujem aj sladkosťou.

Správne odpovede príkladov z predchádzajúceho kola:

- 1.) Záhradník prejde vzdialenosť 44,8 metrov.
- 2.) Rozsadenie chlapcov **od ľavého kraja** – Paľko, Peter, Rudko, Ondrej.

Zadania nových príkladov:

1. Dve sestry pomáhajú mamičke robiť vianočné koláče. Kým Evička vykrojí dva koláče, Vierka vykrojí tri. Spolu vykrojili 30 koláčov. Koľko koláčov vykrojila Evička?

2. Dve sliepky znesú za dva dni dve vajcia. Koľko vajec znesie 6 sliepok za 6 dní?

Na vaše správne odpovede sa teší pani učiteľka Majka Debnárová.
(do 15. decembra 2010)

Thanksgiving

There are numerous holidays all over the world, many countries celebrate different traditions or customs according to their cultural heritage. Thanksgiving is typical American holiday, but history tells us interesting facts. The first settlers were coming from Europe, especially from coastal countries. Old fathers, we call them „Pilgrims“ were sailing from England. When they landed in „New World“, historical name for America, they started typical agricultural lifestyle. Living conditions were harsh, because they didn't know the local climate. They worked hard, families helped each other. And at the end of season the crop, harvest was successful. Settlers were very happy and they believed in future. This promising land was going to be their new home for next generations. So this was the reason why and how Thanksgiving is celebrated. Inhabitants of United States – American nation – claims this way „thanks“ to Mother Nature. It is the biggest feast of the year. Traditional meal is roast turkey, mashed potatoes, cranberry sauce. So if you like it, don't wait, go to the supermarket or butcher's and buy „the bird“ and do the cooking. Be careful, size matters, bigger the turkey, longer it takes to cook. I hope you will like it. Enjoy the meal!!!

Adam Zorkócy

Matej Imriš, 2. SA

Matkovi sa v BellAmos-e veľmi páči, dozvedeli sme sa, že veľmi rád pomáha mamine s varením. Jeho veľkým snom je pekný rodinný dom a keď bude veľký, chcel by pracovať v nemocnici.

Patrik Mandík, 4. S

Rád pozerá TV, chodí von s kamarátmi a rád sa hrá na počítači. V budúcnosti by chcel byť policajtom. Najradšej mám rap a obdivuje Rytmusa. V škole má rád telesnú, lebo rád športuje. Jeho obľúbeným jedlom sú špagety a páči sa mu červená farba.

Ľubomír Mandík, 7. S

V BellAmos-e sa mu najviac páči 7. S trieda. Medzi jeho záľuby patrí futbal, hokej a korčuľovanie na ľade. Aktívne sa venuje futbalu. V škole ho najviac baví slovenčina. Jeho snom je navštíviť Portugalsko, lebo sa tam narodil Cristiano Ronaldo. V budúcnosti by chcel byť profesionálnym futbalistom.

Liana Blahová, 8. S

Vo voľnom čase si rada maľuje a keď má zlú náladu, rada nakupuje. V budúcnosti by rada navštívila Londýn a Paríž. Rada si vypočuje piesne od Justina Biebera. Je závislá od nakupovania náušnic, má ich už takmer 40 párov.

Richard Glonec, 9. S

Do BellAmos-u prišiel zo ZŠ A. Dubčeka. Páči sa mu kolektív v 9. S, a to, že sa tu dá lepšie naučiť a pochopiť učivo, lebo je tu lepšia atmosféra na učenie. Vo voľnom čase si rád zahrá počítačové hry.

24. septembra 2010 – Išiel som s mojou mamou a starkým do Londýna. Odchádzali sme z Ružomberka z hlavnej stanice autobusom. Prvá zastávka bola na slovensko-českých hraniciach – v Makove. Potom sme stáli až v Prahe, kde ešte k nám pristúpilo pár ľudí. Cesta trvala 25 hodín. Ďalšie zastávky sme mali v Nemecku a v Bruseli. Posledná zastávka bola na lamanšskom prieplave vo Francúzsku, kde sme s autobusom nastúpili do vlaku, ktorý išiel popod more do Anglicka. Ja, mama a starký sme vystúpili na hlavnej londýnskej stanici Victoria. Tam sme vybavili osster karty do metra a išli sme do hotela Oxford, kde sme boli ubytovaní. Zložili sme si veci a išli sme hneď pozerat' pamiatky. V deň príchodu sme hneď navštívili prírodovedné múzeum, kde boli zaujímavé exponáty rôznych zvierat. Ale najviac ma zaujala replika Tyranosaura rexa, ktorá sa hýbala a hýbala aj očami, žmurkala, revala a iné. Potom sme navštívili vedecké múzeum, kde boli rôzne stroje. Bol tam prvý počítač, prvý tank, dokonca aj replika rakety, ktorú Nemci poslali na Londýn. Mňa najviac zaujali bombardéry a lietadlá. Potom sme šli do hotela.

25. septembra 2010 – Na druhý deň sme mali nádherný deň, ale bola otrasná zima. Prvé sme navštívili Westminsterské opátstvo. To je miesto, kde sa nachádzajú hroby takmer všetkých anglických významných panovníkov, vedcov, rôzne umelecké diela – proste úžasné. Hneď v ten deň som si zarobil. Pri hrobe Isaca Newtona, Charlesa Darwina a Presscota Joula bola jediná diera v celom opátstve a práve do nej mi padol prsteň. Ale má to aj pozitívum. Keď odtiaľ všetci odídu, môj prsteň tam bude navždy s Newtonom. ☺ Z opátstva sme išli okolo parlamentu na London ese. Sto metrov vysoké ruské kolo stavala Škoda cz. Výhľad z kola na celý Londýn bol famózný. Z kola sme išli na 40 – minútovú plavbu po Temži. Na lodi som stratil starkého knihu z opátstva. Po plavbe sme navštívili múzeum voskových figurín, kde boli figuríny významných osôb v životnej veľkosti. Bola tam anglická kráľovná, Obama, Tuchson, Newton, Einstein, Hitler, Bob Marley, ale najkrajšia bola jazda vláčikom cez stredoveký Londýn. Na konci múzea bolo 4D kino.

26. septembra 2010 – Na ďalší deň sme so starkým a mamou boli pozrieť na Traffalgar Square a do čínskej štvrti. Traffalgar square je niečo ako námestie. V strede je asi 10 metrov vysoký betónový pilier, na ktorého vrchole bol nejaký významný moreplavec, ktorý vyhral najviac námorných bitiek za Anglicko. Odtiaľ sme išli do čínskej štvrti. Bolo tam pekne, ale mňa to nezaujímalo. Ja som sa najviac tešil do reštaurácie, lebo som bol hladný. Ešte sme trochu poblúdili a išli sme späť do hotela.

27. septembra 2010 – Naraňajkovali sme sa a išli sme do konského obchodu, lebo mama chcela kúpiť uzdu pre nášho koňa. Z obchodu sme išli do najkrajšej časti Londýna – Hyde Parku. Nie nadarmo sa tomu tak hovorí. Asi v strede Hyde Parku bol pomník pre princeznú Dianu, ktorá zahynula pri autonehode. Cesta parkom trvala asi 2 hodiny. Na druhej strane parku sme išli ku hlavnej stanici Victoria (orientačný bod) a odtiaľ sme sa išli pozrieť do kráľovských stajní. Kráľovná tam mala rôzne koče a každý bol do inej krajiny. Mne sa páčil jej rolls-royce limuzína. Najkrajší bol však jej korunovačný koč, v ktorom sa viezla na korunováciach v roku 1953. Koč je fakt obrovský a je z čistého zlata. Videli sme tam aj 3 kone. Z kráľovských stajní sme išli ku Buckinghamskému palácu. Nebolo tam nič zaujímavé, až na výmenu kráľovských stráží. Prišlo mi to veľmi smiešne. To bolo asi všetko, potom späť na Victoriu a do hotela.

„Pobyť“ v Iberii (lietadlo spoločnosti Iberia) nám pomohla zniesť naša únava a spánok. Na chvíľku. Nebavilo nás už študovať slovíčka, ani rozprávať sa, ani pozerat' trápne filmy a ani pozerat' obrázky v španielskom časopise. Ale ten časopis je dobrý, určite si ho zoberieme so sebou a budeme sa na ňom učiť španielčinu. (Zobrali sme si ho a listovali sme v ňom jedine, keď sme potrebovali obrázky na hodiny angličtiny ☺). Pozeráme von oknom a vidíme konečne nejakú pevninu. Pozeráme sa na ňu už asi päť hodín. To nie je možné, pristávame!!!

Som nahnevaná na Karen. Tak ona nás má uviesť do života Montevidea. Má byť našou priateľkou, má nás na starosti, ak by sa nám niečo stalo a má nám pomáhať. A hneď pri príchode nás nechá samé. Poslala nám „mail“, že sa z letiska máme dostať na zastávku Tres cruces do centra. A keby sme zablúdili, alebo keby nás niekto prepadol, tak na to ani nepríde. To je úžasné.

Zistili sme si autobus, aj sa nám podarilo do piateho naskočiť, aj vyskočiť tam, kde bolo treba. Hodinu sme na ňu ešte čakali. Už sme vážne boli unavené. A ona vôbec neprišla po nás autom. My už vážne nevládzeme trepať tú batožinu... nie, nemá 100 kíľ, ale aj tak je to dosť ťažké. Ruksak, kufor, príručná, malá kabelka, kde mám len doklady a ešte laptop. Som ako vianočný stromec. A Karen sa len usmieva a hovorí, že to nie je ďaleko a že si máme pamätať cestu. Hej, isto si to zapamätám.

Zvoní pri nejakom dome. Nik neotvára, vyťahuje kľúče a otvorí sama. To je náš dom? Nie, vyzerá to skôr, ako keby sme šli do tej školy, alebo do nejakej inštitúcie. Je to moc veľké, ale krásny dom. Obdivujem pôvodné zdobenie stien, mramorové schody a kopu kníh „poukladaných“ na zábradlí. Pribehol nejaký chlapík a Karen nám ho predstavila ako majiteľa domu. Takže tu budeme bývať. Aaaaa padám od úžasu... neviem, kde sa mám skôr pozerat'. Vysoký strop s maľovaným sklom, presklená podlaha, steny s pôvodnou, niekde poodpadávanou štukatériou, dvere... obzerat' budem potom. Teraz treba počúvať Angličana, ako nám vysvetľuje pravidlá domu. Ešteže má krásnu zrozumiteľnú angličtinu...

Dostali sme izbu oproti schodisku. Sú tam dve posteľe, jedna skrinka s tromi šuflíkmi, malinký stôl. Aká je v nej tma. Aha, lebo nemá okno. Nevadí. Už mi je všetko jedno. Potrebujem kávu a spánok, a internet, a je mi zima....

pani učiteľka Katka Orelová

Uruguaj – Ako sa mi nechcelo ísť 14

Bola som v Uruguaji. Aká novinka, však? ☺ Už som napísala, ako som prežila kúsok môjho dňa, aj v skratke to, ako mi ubehol celý mesiac. Ale túto vetu som ešte nenapísala a verím, že práve toto číslo Zvončeka bude čítať niekto, kto o tom ešte nevie. ☺

Postupne vyrozprávam, ako som tam žila a čo som robila, ako som spoznávala svojich spolubývajúcich a ľudí, s ktorými som pracovala a zamilovala si ich, ako som pomaličky prichádzala na krásu a zvláštne čaro Montevidea a neskôr aj celej Južnej Ameriky, ako som cestovala a skoro sa nevrátila naspäť, ako neuveriteľne ťažko sa mi lúčilo a ako ma ten svet obohatil a zmenil pohľad na život.

Dnes o tom, ako sa mi tam vôbec nechcelo ísť...

Prvý pokus odletieť nevyšiel. Postarali sa o to hviezdy. Sopka a ženská, ktorá sa z ničoho nič rozhodla uprostred diaľnice zastaviť svoje auto tak, že sestra nemala šancu to ubrzdiť. Večerný zlý pocit nemal nič spoločné s jej lenivosťou, jednoducho to cítila. Tak ma osud potrestal za to, že som sa hrala na princezničku a na letisko som musela byť zavezená. Keby však len mňa, ale sestra, mama a auto za nič nemohli. ☹ Už sa mi tam vážne ani nechce ísť. Áno, viem, že tam môže byť dobre a je to určite zaujímavé a aj tam chcem ísť. Len nie teraz. Teraz nemám ani čas, ani chuť. A ešte je tam vraj v zime nepríjemná zima, že neustále fúka vietor a prší. A v domoch sa nekúri. Super. Čo chcem viac? U nás začína byť príjemne teplučko, všetko je vyvoňané jarným slnkom a kvitnúcimi kvetmi... Kam sa to trepem? Kiežby tá sopka chrlila popol ešte pár mesiacov a moja „výprava“ sa posunula na letné obdobie (teda zimu u nás a tam leto).

S vierou v chrliaci sopečný popol som v stredu, 21. apríla, cestovala do Viedne. Kufre, teda jeden kufor a jeden ruksak, už nemali „100 kíľ“, ako pred týždňom. Však som to nevládala ani zdvihnúť. Nie to ešte niešť. Všetko nepotrebné (samozrejme, že aj potrebné) som z nich povyhadzovala, nebudem sa predsa s takými ťažkými vecami ťahať. A čo? Idem do Uruguaja. Nič tam nepotrebujem. Zaočkovaná by som mala byť a hladom by som tiež nemala umrieť. Dúfam. Len nech mi tam nie je zima...

Samozrejme, že som skoro nestihla vlak do Bratislavy. Len tak-tak som do neho naskakovala. Ale som v ňom, to je hlavné. Zorganizujem si veci, skontrolujem papiere, pas, letenku, peniaze,... Jéj, sms-ka od M. ☺ Neverím. Želá mi príjemnú cestu a pobyt. Ako ma potešil...

Bratislava. Taxíkom na Mlynské Nivy, kde už čaká Danka pri autobuse. Som rada, že ideme spolu. Viedeň. Nik nevie, ktoré lietadlo letí a ktoré nie. Čakáme. Danka dúfa, že poletíme, ja - že pôjdem vlakom domov. Náš let nebol zrušený. To tam akože vážne mám ísť?

Sedíme v lietadle do Madridu. Už niet návratu ☺. Štyri hodiny trávim čítaním si prekladového slovníka. Po španielsky ani nekýchnem. Však sa niečo na mňa nalepí (nenalepilo ☺, z čítania slovníka určite nie).

Madrid má neskutočne obrovské letisko. Päťhodinové čakanie na ďalší len sme strávili hľadaním nášho terminálu a driemaním na sedadlách. Veď už bola noc. Striedali sme sa v „držaní stráží“, aby nás niekto neokradol.

11 Z Dominikovho londýnskeho denníka

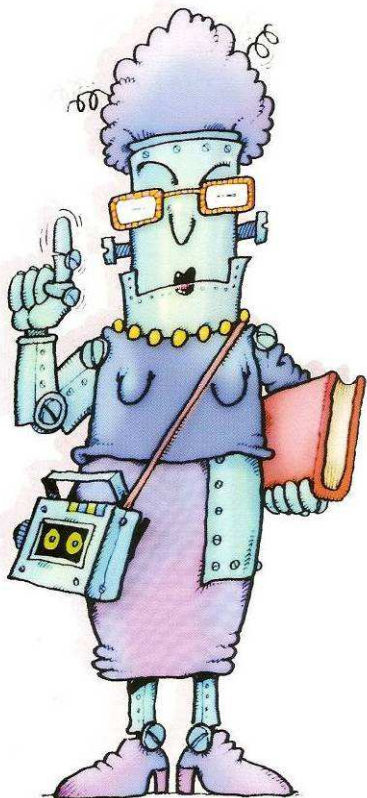
28. septembra 2010 – Ráno sme sa rozhodli ísť navštíviť Tower of London. Tower bol nádherné zaujímavé múzeum, napríklad výzbroje rôznych panovníkov a rôzne zbrane. Veľmi som sa rozosmial na zbroji kráľa Henriho VIII., o ktorom som vždy vedel, že bol riadny chlap a jeho časť brnenia na jeho rozkroku bola veľmi zaujímavá. ☺ Pomaly sme sa presunuli do miestnosti so vzácnosťami, najprv boli erby panovníkov od roku 1010. Chodbou sme pokračovali do obrovského trezora, kde sa nachádzali korunovačné klenoty. Boli fakt úžasné, toľko drahokamov (medzi nimi aj najväčší diamant na svete) som ešte nevidel. Ešte sa mi páčili napríklad pištoľ ráže 9 mm – 'devina' vykladaná diamantmi, presne 1517 diamantov a ešte dezert zo zlata. Ešte sme išli na Tower Bridge a domov. **29. septembra 2010** – Museli sme si privstať a ísť na Victoriu, lebo odtiaľ sme išli autobusom na zjazd. Najprv sme boli na exkurzii Windsorského hradu, čo je druhé sídlo kráľovnej. Bolo to veľkolepé, obrovské miestnosti vykladané zlatom, obrazy nevyčísliteľnej hodnoty a dokonca aj dom, v ktorom boli bábiky a obrovské domčeky pre bábiky, s ktorými sa hrávala kráľovná Mary, inak Krvavá Mary. Viem, že kráľovná Alžbeta III. bola na zámku, ale nebolo možné ju vidieť. Keď sme vyšli z hradu, podarilo sa nám zazrieť sprievod osobných kráľovských stráží. Autobusom sme pokračovali na tretiu najlepšiu univerzitu na svete Oxford. Bol som milo prekvapený, myslel som si, že to bude len veľká stará škola a pritom Oxford je veľké staré mesto a to celé obrovské mesto je škola. Napríklad máte dom, vedľa druhý a ten vedľa je napríklad cvičebňa chémie. Všade sú učebne – školy. Je to úžasné. Autobusom sme pokračovali na poslednú zastávku a to bola STONEHANGE. Tu sme sa zdržali len asi pol hodinu. Boli to obrovské lúky a v strede nich boli vysoké kamene. Bolo to veľmi zaujímavé a fakt neuveriteľné. Potom sme šli autobusom na Victoriu a odtiaľ do hotela. **30. septembra 2010** – Posledný deň. Zajtra totiž odchádzame. Išli sme na nákupy suvenírov. V ten deň sme chodili takmer od rána do večera pešo. Z Victorie sme išli pešo ku Buckinghamskému palácu, kde mama niečo kúpila, potom sme akosi poblúdili a zrazu sme sa dostali ku parlamentu, ktorý je na opačnej strane – asi 30 km od Victorie. Tak sme sa tam boli najesť, posledný krát sme si obzreli okolie a išli sme sa do hotela pobaliť. Cesta autobusom trvala 26 hodín a teraz som už na Slovensku, v Bellamos. **Dominik Farbák, 9. S**

UČITELIA

BIFLOŠ starší

Látku prednáša naspamäť presne podľa učebnice. To isté požaduje i od svojich žiakov. Tvorivé a zvedavé otázky sú prísne zakázané. Zbožňuje Bifloša mladšieho a telenovely.

ODDANÁ

TRIČKO S OBRÁZKOM RIADITEĽA - TEN ISTÝ MOTÍV MÁ VYTETOVANÝ NA CHRBTI

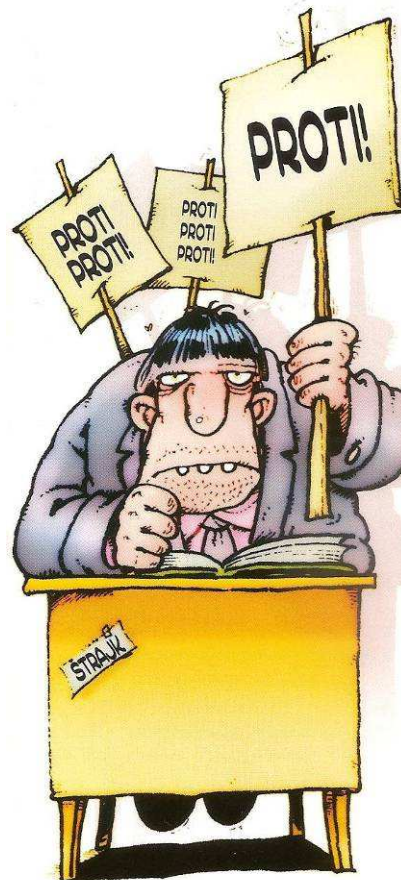
VODIDLO (PRE KAŽDÝ PRÍPAD)

Tento typ učiteľky súhlasí s každou riaditeľovou poznámkou a uplatňuje každé rozhodnutie riaditeľa bez ohľadu na jeho škodlivosť. Neznáša Frfloša.

FRFLOŠ

Odmieťa každú riaditeľovu poznámku a neriadi sa žiadnym jeho rozhodnutím bez ohľadu na jeho užitočnosť. Hnuší sa mu Oddaná.

UČITELIA

ZLEPŠOVATEĽ

Chodí na semináre, číta odbornú literatúru a neustále do vyučovania zavádza nové postupy. Napríklad vyhádza z triedy lavice a nahradzuje ich hojdacími kreslami, tabulu natiera na červeno, steny sú farebné a sám vyučuje v lahu. Skúša v podrepe... Žiaci ho veľmi milujú, riaditeľ len trochu, kolegovia vôbec.